

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 37. Hadriani obitus. Alexander III. Papa. Octavianus Antipapa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

justum esset, in sui gratiam faceret. Legati Romanorum, Imperatore hæc loquente, obstupescabant & Pontificiis Nunciis indignabantur. Imperator vero Romam mittere Legatos decrevit, qui saltem cum Senatu populoque, si id Papa constanter recusaret, pacem pangerent.

§. XXXVII.

*Hadriani obitus. Alexander III.
Papa. Octavianus Antipapa.*

At hæc negotia intercedens Hadriani c. 23.
Papæ obitus abruptit; quippe die Jo. de Ceu
Martis, prima Septembris, eodem anno an. 1159.
millesimo centesimo quinquagesimo nono defunctus est Anagninæ, unde ejus corpus Romam translatum, in Basilica Act. ap. Ba.
S. Petri penes corpus Eugenii Papæ III. sepultum est. Hadrianus Sacræ Sedi S. Thom.
præfuerat annos quatuor & novem men- Cant. I. ep. 24
ses, quo temporis spatio Patrimonium S. Petri multis Bonis acquisitis auxit.

Verum a cupiditate consanguineos Act. ibid.
suos ditandi usque adeo erat alienus, ut sustentandæ matri suæ adhucdum in vivis agenti nihil aliud, quam quod a misericordia Clericorum Cantuariensium accipiebat, reliquerit.

Justis Hadriano persolutis, Episcopi Act. ibid.
& Cardinales in Basilica Beati Petri convenerunt de substituendo sibi Pastore

Sæcul. XII. tractaturi, & postquam per tres dies de-
A C. 1159. liberarunt, simul omnes, tribus exceptis,
 Rolandum Cardinalem & Ecclesiæ Ro-
 manæ Cancellarium elegerunt. Is pa-
 tria Senensis, Rainutii filius, cum esset
 in Ecclesia Pisana Canonicus magni no-
 minis, ab Eugenio Papa Romam vocatus,
 primo Diaconus Tituli SS. Cosmæ &
 Damiani, tum Presbyter Tituli S. Marci,
 & tandem Cancellarius creatus est. Vir
 eloquentissimus, Divinis humanisque
 scientiis instructissimus. Ejus electio-
 nem Clericis populoque Romano appro-
 bantibus, Alexander III. dictus est.

Tres vero Cardinales Alexandro ad-
 versabantur, Octavianus Tituli S. Cæci-
 liæ, Joannes Morson Tituli S. Martini, &
 Guido Cremonensis, tres Presbyteri, quo-
 rum duo, posterius nominati, Octavia-
 num elegerunt, ad Papam promoven-
 dum.

Inter hæc qui Alexandrum elegerant,
 eum illico purpura induunt, quæ vestis
 soli Papæ competebat, atque isto ritu
 Pontificia dignitate investiri credebatur.
 Fugiebat ipse, & reluctabatur, indignum
 se supremo fastigio professus. Sed ta-
 men Odo Diaconorum primus repugnan-
 tem Papalibus Insignibus vestiit. Quod
 ubi Octavianus conspexit, seque ipsum
 spe concepta excidere, purpuram de
 collo Alexandri, injectis violenter mani-
 bus,

Victor Anti-
 papa.

bus, detractam auferre voluit, quam ex Sæcul. XII.
 Senatorum, qui aderant, aliquis auda- A.C. 1159.
 cter in sævientem insiliens eripuit. Tunc
 vero ad Capellanum suum oculos furio-
 se intorquens, ac ut phreneticus clamans,
 jubebat; daret sibi pallium purpureum,
 quod præparaverat. Moxque capite nu-
 dato & inclinato illud induit tam turba-
 to & impotenti animo, ut, cum capu-
 tium invenire non posset, illa parte, quæ
 operire anteriora debuerat, posteriora
 contexerit, videntibus cunctis & excus-
 so risu dicentibus, hunc Papam præpo-
 siter fabricatum fuisse. Nec mora, re-
 ferantur portæ Ecclesiæ, quæ jussu Sena-
 torum clausæ fuerant, intrant armato-
 rum catervæ, pretio conductæ, evagi-
 natis gladiis & magno strepitu, ut vi O-
 ctavianum, quem Schismatici Victo-
 rem III. Papam dicebant, defenderent.

Alexander & Cardinales, qui eum
 elegerant, furorem Adversariorum me-
 tuentes, in arcem Ecclesiæ S. Petri se re-
 ceperunt, ubi novem diebus ab Octavia-
 no consentientibus quibusdam Senato-
 ribus, pecunia corruptis, diu noctuque
 armata manu custoditi sunt. Tum im-
 manem populi clamorem non ferens O-
 ctavianus captivos ex Munitione Eccle-
 siæ educi jubet, & in arctiorem carce-
 rem ultra Tiberim transferri, ubi ferme
 per triduum fuerunt. Tandem Urbs to-

Sæcul. XII.
A.C. 1159.

ta commovetur, clamant pueri, convitia in Octavianum conjicientes, Mulieres insultantes cantabant, nominabantque Antipapam lingua vulgari, *Smanta-compagnum*, quod Alexandro pallium purpureum detraxisset. Unde populus Romanus facti immanitatem sustinere non valens, procedit ad locum, ubi Cardinales inclusi tenebantur, Duce Hectore Frangipane, aliisque nobilibus Romanis, Senatores ad aperiendum celeriter portas munitionis compellit, Alexandrum & Cardinales libertati restituit. Illi igitur per urbem transeunt, clangentibus undique campanis, multis Romanis armatis cum frequentia peditum comitantibus, atque vigesima Septembris in Vigilia S. Matthæi ad locum perveniunt, quod tunc *Nymphæ* hodie vero *Nympha* dicitur, tredecim passuum millibus seu quatuor leucis ab Urbe distantem. Eadem die, quæ erat Dominica, Alexander Papa consecratur, Ritu solito, manibus Hubaldi Episcopi Ostiensis, quinque aliis Episcopis assistentibus, videlicet Gregorio Sabinensi, Bernardo Portuensi, Walterio Albanensi, Signiensi, & Taracineni, multis Cardinalibus Presbyteris & Diaconis, multisque Abbatibus & Prioribus, præsentibus etiam multis Advocatis, Scriniariis, Cantoribus, Nobilibus, & plurima populi Romani parte.

In

In illis Cæremoniis Papæ capiti pro more Sæcul. XII.
Regnum id est Mitram turbinatam cum A.C. 1159.
 corona imposuerunt.

Octavianus interim cum per quatuor
 hebdomadarum spatium in convocandis
 Episcopis, qui ipsum ordinarent, fatiga-
 tus fuisset, tandem tres invenit, & con-
 secratus est Dominica prima Octobris
 ab Imaro Episcopo Tusculano, assistenti-
 bus Episcopis Melphitano & Ferentinensi.
 Imarus seu Igarus prius in Alexan- Sup. Lib.
 drum consenserat, olim Monachus ad LVIII. §. 79
 S. Martinum de pratis, a S. Bernardo
 amicorum numero adscriptus.

§. XXXVIII.

Literæ Alexandro faventes.

Inter hæc Alexander Papa Tarracinæ
 commorabatur, unde, ex Episcoporum
 & Cardinalium consilio, Legatos ad Fri-
 dericum Imperatorem, tunc Cremam
 in Longobardia obsidentem, misit. Ve-
 rum Imperator jam prius Octaviano fa-
 vens, & Alexandro a tempore Legatio-
 nis Vesuntinæ infensus, Legatis contem- Sup. n. 22.
 tim auditis, ad Epistolam Pontificis re-
 spondere non est dignatus. Alexander
 prolixam quoque Epistolam dedit ad
 Gerardum Episcopum Bononiensem, ad
 Ecclesiæ ejusdem Canonicos, Doctores
 Juris, aliosque ejusdem Urbis viros. Ex
 quo